

Dosarul nr. 2ra-1605/18

Prima instanță: Judecătoria Botanica, mun. Chișinău (jud: N. Șova)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: V. Clima, V. Buhnaci, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

5 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Mariana Pitic

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Natalia Cerchez,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Natalia Cerchez împotriva lui Vitalie Rudenco cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate comună în devălmășie și partajarea averii și cererea de chemare în judecată a intervenientului principal Galina Cerchez împotriva Nataliei Cerchez și Vitalie Rudenco cu privire la recunoașterea nulității parțiale a contractului de vânzare-cumpărare și recunoașterea dreptului de proprietate,

împotriva deciziei din 28 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Natalia Cerchez și a fost menținută hotărârea din 20 iunie 2016 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău,

c o n s t a t ă:

La data de 05 decembrie 2012 reclamanta Natalia Cerchez a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vitalie Rudenco cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate și partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 17 septembrie 2003 a încheiat căsătoria cu Vitalie Rudenco. La momentul încheierii căsătoriei pîrîtul activa doar pe timp de vară în calitate de administrator la cafenea din or. Vadul lui Vodă.

A menționat că, de la începutul vieții conjugale se întrețineau din contul mamei sale, Galina Cerchez. În anul 2004, din banii mamei sale a fost cumpărat un autoservice în valoare de 3000 de euro, cu scopul ca pîrîtul să aibă un loc permanent de lucru, însă acesta nu era rentabil și în rezultat au decis să-l vîndă și să mai împrumute de la mama sa încă 7000 de euro, în scopul deschiderii unui restaurant „Singarella”. Bani împrumutați urmau a fi restituiți de ei mărime a câte 50 % fiecare, adică a câte 5000 euro, însă până în

prezent n-au fost restituiți.

A notat că, în anul 2003, a decedat mama pîrîtului, iar ca moștenire i-a lăsat apartamentul nr. 36 din str. Trandafirilor nr. 13/4, mun. Chișinău, compus din trei odăi, însă în care din momentul încheierii căsătoriei au început reparația capitală, care s-a petrecut câțiva ani. Ca rezultat prin reparația capitală prețul apartamentului s-a majorat semnificativ, fiind investiți aproximativ 30000 de euro, luați de la mama sa.

A specificat că, conform art. 23 din Codul familiei și art. 372 alin. (2) din Codul civil, apartamentul nr. 36, din str. Trandafirilor nr. 13/4, mun. Chișinău, compus din trei odăi constituie proprietate comună a soților, deci dispune de o cota în mărime de 50 %.

A susținut că, în timpul căsătoriei a fost dobândit și apartamentul nr. 64 din str. Alecu Russo nr. 6, mun. Chișinău, compus dintr-o odaie, automobilul de model „Honda Civic”, anul producerii 1996, n/î xxxxx, la prețul de 2500 de euro, care a fost înregistrat pe numele său și automobilul de model „Hyundai Santa Fe”, anul producerii 2007, n/î xxxxx, la prețul de 16000 de euro, care a fost înregistrat pe numele pîrîtului.

A afirmat că, prin intermediul băncilor, mama sa le-a transferat bani în mărime de 54278 de euro, fapt confirmat prin extrasele bancare.

A relatat că, la data de 22 decembrie 2006 s-a născut fiica lor, Ecaterina Rudenco, iar la data de 17 februarie 2012, căsătoria dintre ei, a fost desfăcută.

A solicitat recunoașterea apartamentului nr. 36 din str. Trandafirilor nr. 13/4, mun. Chișinău, ca proprietate comună în devălmășie, încasarea datoriei în mărime de 5000 de euro, partajarea averii comune compuse din apartamentul nr. 36 din str. Trandafirilor nr.13/4, mun. Chișinău, apartamentul nr. 64 din str. Alecu Russo 6, mun. Chișinău, automobilul de model „Honda Civic”, anul producerii 1996 și automobilul de model „Hyundai Santa Fe” anul producerii 2007, atribuindu-le fiecăruia a câte 1/2 cotă-parte din bunurile enunțate.

La data de 13 decembrie 2013 reclamanta Cerchez Natalia a depus cerere de concretizare a cerințelor, solicitând încasarea sumei în mărime de 3250 de euro, ce constituie 1/2 din prețul automobilului de model „BMW 520i”, n/î xxxxx, anul fabricației 2000, cu numărul de înregistrare WBADR21010GT31689, recunoașterea dreptului de proprietate pe cote-părți asupra apartamentului nr. 64 situat pe str. Alecu Russo 6, mun. Chișinău, atribuindu-i cota de 90,5 % și 9,5 % lui Vitalie Rudenco, recunoașterea dreptului de proprietate exclusivă după ea a automobilului de model „Honda Civic”, anul fabricației 1996, n/î xxxxx, ca fiind procurată nu din mijloacele soților, dar din mijloacele Galinei Cerchez.

La data de 04 decembrie 2015 în proces a intervenit intervenientul principal Galina Cerchez, care a înaintat pretenții împotriva Nataliei Cerchez și Vitalie Rudenco, solicitând recunoașterea nulității parțiale a contractului de vânzare-cumpărare nr. 10835 din 04 noiembrie 2008, în partea părților contractante Natalia Cerchez și Vitalie Rudenco cu recunoașterea dreptului de proprietate asupra cotei-părți de 4/5 după ea și a câte 1/10 după Natalia Cerchez și Vitalie Rudenco.

La data de 14 decembrie 2015 intervenientul principal Galina Cerchez a depus cerere de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat recunoașterea nulității parțiale a contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului nr. 64 din str. Alecu Russo 6, mun. Chișinău, nr. 10835 din 04 noiembrie 2008, în partea părților contractante Natalia Cerchez

și Vitalie Rudenco cu recunoașterea dreptului de proprietate asupra cotei-părți de 4/5 după ea și a câte 1/10 după Natalia Cerchez și Vitalie Rudenco și restituirea cheltuielilor judiciare.

În motivarea acțiunii intervenientul principal Galina Cerchez a indicat că, pârâții au fost în căsătorie în perioada 17 septembrie 2003 - 07 februarie 2012. În timpul căsătoriei aceștia au cumpărat apartamentul nr. xxxxx, situat pe str. Alecu Russo 6, mun. Chișinău, nr. cadastral xxxxx, cu suprafața totală de 29,8 m², fapt confirmat prin contractul de vânzare-cumpărare a imobilului din 04 noiembrie 2008 și extrasul din Registrul bunurilor imobile din 14 noiembrie 2012, însă până la procurarea acestui imobil, ultimii nu aveau suma necesară pentru procurarea lui, astfel a apelat după ajutor la ea, deoarece locuia peste hotarele Republicii Moldova, adică în Republica Grecia și avea un venit stabil și posibilitatea reală de-ai ajuta financiar.

A specificat că, le-a acordat pîrîților pe tot parcursul mariajului bani pentru a le ameliora situația financiară. De altfel, la sfârșitul lunii octombrie 2008, pârâții s-au adresat ei cu propunerea de-ai ajuta financiar pentru a dobândi un apartament cu o odaie, deoarece aveau oportunitatea de a procura un apartament la un preț mic. În situația dată, prin acordul bilateral au hotărât să cumpere apartamentul dat, respectiv pârâții au găsit resurse financiare pentru cumpărarea apartamentului dat, iar ea din propriile surse financiare a rambursat suma necesară pentru cumpărarea apartamentului.

A susținut că, apartamentul nr. 64 situat pe str. Alecu Russo 6, mun. Chișinău, a fost cumpărat de Natalia Cerchez, iar conform pct. 2 a contractului de vânzare-cumpărare din 04 noiembrie 2008, prețul acestuia a constituit 154488 de lei.

A afirmat că, pentru rezolvarea situației financiare anevoioase create în familia lor, Vitalie Rudenco a beneficiat de un credit în sumă de 200000 de lei, în temeiul contractului de credit nr. 06-06/4/246 din 07 noiembrie 2008 de la Banca de Economii, cu scadența la 07 noiembrie 2012, însă care a fost achitat anticipat la 29 octombrie 2010.

A menționat că, la rândul său și-a îndeplinit obligațiile convenite față de copârâți, astfel în perioada 12 noiembrie 2008 – 30 octombrie 2010 a achitat la timp creditul, fapt confirmat prin extrasul de cont de depozit și răspunsul Băncii de Economii nr. 06-11/5840 din 24 septembrie 2013.

A relatat că, din datele din extrasul de depozit și răspunsul Băncii de Economii nr. 06-11/5840 din 24 septembrie 2013, se poate stabili coincidența datelor de transfer a sumelor de bani cu achitarea tranșelor pentru stingerea creditului datorat, deci sumele datorate pentru stingerea creditului în baza căreia a fost procurat apartamentul dat, au fost achitate de ea. Prin urmare, un simplu calcul matematic al sumelor achitate, atestă că 80 % din suma totală a creditului a fost achitată de ea.

A solicitat a fi recunoscută proprietară asupra 4/5 cotă-parte din apartamentul nr. xxxxx, situat în mun. Chișinău, str. Alecu Russo 6, nr. cadastral xxxxx, în scopul asigurării drepturilor sale financiare garantate de art. 46 Constituției Republicii Moldova, deoarece apartamentul în cauză nu cade sub incidența prevederilor art. 20 Codului familiei și nu constituie proprietate în devălmășie a soților.

Prin hotărârea din 20 iunie 2016 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, a fost admisă parțial acțiunea depusă de Natalia Cerchez și a fost recunoscut dreptul de proprietate la a câte 1/2 cotă-parte după Natalia Cerchez și Vitalie Rudenco asupra

apartamentului nr. 64, situat pe str. Alecu Rusco 6, mun. Chișinău, cu suprafața totală de 29,8 m², cu nr. cadastral xxxxx, a fost recunoscut dreptul de proprietate la a câte 1/2 cotă-parte după Natalia Cerchez și Vitalie Rudenco asupra automobilului de model „Honda Civic”, n/î xxxxx, anul fabricației 1996, a fost recunoscut dreptul de proprietate exclusivă după Vitalie Rudenco asupra automobilului de model „Hyundai Santa Fe”, n/î xxxxx cu încasarea sultei de la Vitalie Rudenco în beneficiul Nataliei Cerchez în mărime de 3426 de dolari SUA și 85 cenți, convertiți în lei moldovenești conform cursului oficial al BNM la momentul executării hotărârii și a fost încasat de la Vitalie Rudenco în beneficiul Nataliei Cerchez suma în mărime de 5500 de lei cu titlu de 1/2 cotă-parte din prețul automobilului de model „BMW 250i”, n/î xxxx. În rest, acțiunea Nataliei Cerchez, a fost respinsă ca neîntemeiată. A fost respinsă ca tardivă, acțiunea intervenientului principal Galina Cerchez, a fost încasat de la Natalia Cerchez în beneficiul lui Vitalie Rudenco suma de 1500 de lei, cu titlul de cheltuieli de asistență juridică, a fost încasat de la Galina Cerchez în beneficiul lui Vitalie Rudenco suma de 1000 de lei, cu titlul de cheltuieli de asistență juridică și a fost încasat de la Vitalie Rudenco în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 1750 de lei 55 bani.

Prin decizia din 28 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Natalia Cerchez și a fost menținută hotărârea din 20 iunie 2016 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că prima instanța în mod just a stabilit că apartamentul nr. 36, amplasat în blocul locativ din str. Trandafirilor 13/4, mun. Chișinău a fost dobândit de Vitalie Rudenco prin moștenire, iar Natalia Cerchez nu a probat sporirea în mod simțitor a valorii acestuia prin investirea mijloacelor comune, fiind dovedită numai reparația curentă.

De asemenea, instanța de apel a menționat că concluzia expertului redată în raportul de expertiză nr. 422 din 30 iunie 2015, nu poate servi drept temei pentru a concluziona că părțile în comun au efectuat reparația capitală a apartamentului, investind mijloace comune, care au sporit simțitor valoarea apartamentului. Or, însuși din concluzia expertului rezultă că în apartamentul nr. 36, amplasat în blocul locativ din str. Trandafirilor 13/4. mun. Chișinău din perioada lunii septembrie 2003 până în noiembrie 2011 s-au efectuat lucrări de reparație curentă (demonstrarea-montarea prizelor, întrerupătorului, curățirea teracotei în urma scurgerilor de ape, dezlipirea tapetelor).

De altfel, Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău a accentuat că, deși în raportul de expertiză nr. 422 din 30 iunie 2015, s-a indicat că în urma cercetărilor efectuate s-a depistat că în toate încăperile apartamentului menționat s-au executat lucrări de reparație capitală cu resistemizarea încăperilor, nu a fost indicată perioada când a avut loc reparația capitală, adică în vara anului 2003 după cum a invocat în explicațiile sale Vitalie Rudenco sau din luna septembrie 2003 cum invocă apelanta.

În circumstanțele descrise, instanța de apel a concluzionat că raportul de expertiză nr. 422 din 30 iunie 2015 nu poate justifica pretenția cu privire la recunoașterea apartamentului nr. 36 din str. Trandafirilor nr. 13/4, mun. Chișinău, ca proprietate comună în devălmășie și partajarea lui în părți egale câte ½ fiecăruia, dându-i o apreciere critică.

Mai mult ca atât, din raportul de expertiză rezultă că costul lucrărilor de reparație efectuate în acest apartament constituie suma de 106725 de lei 94 bani, iar apelanta susține

că suma investită în reparația capitală constituie 30000 de euro.

Totodată, instanța de apel a concluzionat că prima instanță just a admis parțial pretenția cu privire la împărțirea apartamentului nr. 64 de pe str. Alecu Russo nr. 6, mun. Chișinău în proporție de 90,5 % pentru Natalia Cerchez și 9,5 % lui Vitalie Rudenco, recunoscând dreptul de proprietate la a câte ½ cotă-parte după Natalia Cerchez și Vitalie Rudenco, or în cazul dat nu poate avea loc diferențierea cotei-părți între soți, deoarece Natalia Cerchez n-a confirmat faptul că banii, ridicați de pe contul mamei sale, Galina Cerchez, s-au investit în procurarea apartamentului nr. 64 de pe str. Alecu Russo 6, mun. Chișinău.

Astfel, n-a fost demonstrat că 81% din suma achitată pentru apartament nu a aparținut soților cu drept de proprietate în devălmășie, ci doar 19% achitate au fost achitate din contul soților, urmând a fi partajate doar aceste 19% în cote-părți egale, adică a câte 9,5% fiecareia. Or, în conformitate cu art.118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel., nu corespund adevărului și nu sunt dovedite prin careva probe.

La fel, Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău a reținut că fiind plauzibilă concluzia primei instanțe de a admite parțial pretenția cu privire la recunoașterea proprietății comune pe cote-părți asupra automobilului de model „Honda Civic”, anul producerii 1996, n/î xxxxx, a câte ½ cotă-parte după Natalia Cerchez și Vitalie Rudenco.

În continuare, instanța de apel a menționat că instanța de fond legitim și întemeiat a recunoscând dreptul de proprietate exclusivă după Vitalie Rudenco asupra automobilului de model „Hyundai Santa Fe”, n/î xxxx cu încasarea sultei de la Vitalie Rudenco în beneficiul Nataliei Cerchez în mărime de 3426 de dolari SUA și 85 cenți, convertiți în lei moldovenești conform cursului oficial al BNM la momentul executării hotărârii, precum și a încasat de la Vitalie Rudenco în beneficiul Nataliei Cerchez suma în mărime de 5500 de lei cu titlu de ½ cotă-parte din prețul automobilului de model „BMW 250i”, n/î xxxxx, or automobilul în cauză a fost înstrăinat în baza contractului de vânzare-cumpărare din 15 august 2013, la prețul de 11000 de lei.

La data de 07 iunie 2018 Natalia Cerchez a declarat recurs împotriva deciziei din 28 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului recurenta a reiterat aceleași argumente care au fost susținute și în instanțele ierarhic inferioare, insistând asupra faptului că atât prima instanță, cât și instanța de apel au interpretat incorect normele de drept material și procedural și nu au dat o apreciere corectă materialului probator, fapt care a dus la emiterea unor hotărâri neîntemeiate.

La data de 08 august 2018, Vitalie Rudenco, reprezentat de avocatul Eugeniu Glușenco a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat declararea recursului ca inadmisibil și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 2000 lei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 28 februarie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul, declarat la data de 07 iunie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Natalia Cerchez nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra

problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de Natalia Cerchez, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Nataliei Cerchez ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a pricinii.

Conform art. 90 lit. i) Cod de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a pricinii fac parte cheltuielile de asistență juridică.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părții care a avut câștig de cauză toate cheltuielile de judecată, iar potrivit alin. (3), prevederile alin. (1) și (2) se aplică și la repartizarea între părți a cheltuielilor de judecată în instanță de apel, în instanță de recurs și în cadrul revizuirii.

Conform art. 96 alin. (1) și (1¹) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație; listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și orarul timpului aferent acestora.

La determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va ține cont de: complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea problemelor juridice ridicate de speță; aportul avocatului la soluționarea cauzei; timpul și munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistență (cunoștințe tehnice speciale, cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra

în alte dosare; rezultatul obținut; restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; natura și durata relației dintre avocat și client; experiența, reputația și abilitatea avocatului; justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză; alți factori, la discreția instanței.

Din materialele cauzei se constată că Vitalie Rudenco a suportat cheltuieli de asistență juridică pentru întocmirea referinței la recursul declarat, în sumă de 2000 lei, fapt confirmat prin bonul de plată Seria nr. PL 588213, anexat la materialele dosarului.

Astfel, analizând volumul de lucru realizat de către avocatul Eugeniu Glușenco, care se rezumă la întocmirea referinței la cererea de recurs, iar prin conținut acesteia reiterează argumentele expuse în referința și susținerile verbale depuse în instanța de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră oportun de a micșora suma cheltuielilor de asistență juridică până la 500 de lei, deoarece sumă de 2000 de lei, nu este necesară, reală, rezonabilă, fiind una exagerată.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că caracterul rezonabil al cheltuielilor semnifică faptul că, în raport cu natura activității efectiv prestate, complexitatea, riscul implicat de existența litigiului sau și reputația celui care acorda asemenea servicii, ele sa nu fie exagerate.

În acest sens, dat fiind faptul că suma pretinsă este una exagerată, se va încasa de la Natalia Cerchez în beneficiul lui Vitalie Rudenco sumă de 500 de lei, cu titlul de cheltuieli de asistență juridică.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Natalia Cerchez se consideră inadmisibil.

Se încasează de la Natalia Cerchez în beneficiul lui Vitalie Rudenco suma de 500 (cinci sute) de lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nicolae Craiu

Mariana Pitic